

Thema: *'Hemelvaart: afstand en nabijheid'*

Schriftgedeelten: *Johannes 1: 1 -4; Joh.13: 31 - 35; Joh 14: 19 – 21;27 – 29; Joh. 16: 5 -7; 16 - 22*

Overdenking

Donderdag was het Hemelvaartsdag.

Dat betekent stilstaan bij het verhaal van de hemelvaart van Jezus.

Ik moet eerlijk zeggen, dat dat verhaal en dat gebeuren voor mij eigenlijk altijd een ver-van-mijn-bed-show is geweest.

Ik kon me er eigenlijk niets bij voorstellen.

Behalve, dat Jezus er opeens niet meer was, lijfelijk.

'Een wolk onttrok hem aan hun oog' staat er in Handelingen 1.

En dat past wel bij alle verhalen na de opstanding:

'Hij is er niet', 'Hij is er wel opeens'; 'Hij is dezelfde': Thomas moest zijn littekenen controleren; maar *'Hij is toch anders'*. Dichtbij, maar toch niet aanraken (Maria Magdalena). Nabijheid en toch afstand...

Het zijn allemaal belevingsverhalen van zijn discipelen en vrienden.

Uiteindelijk, als je er niet uitkomt met de beschrijving van de feiten, moet je zoeken naar de betekenis van het verhaal..

Ja, en dan is er ineens de associatie met vandaag, het corona-verhaal van de 1,5 meter samenleving: We worden op afstand gezet van elkaar,

we worden even bepaald bij het feit, dat nabijheid niet meer vanzelfsprekend is.

En juist dan wordt extra duidelijk de behoefte en de betekenis van nabijheid:

Verbondenheid, aanraking: jij en ik, bevestiging...

Dat zet mij tot nadenken over de behoefte aan de nabijheid van God, terwijl er toch ook sprake is van die afstand.

In het verhaal van hemelvaart gaat het dan om de afstand en nabijheid van Jezus voor zijn discipelen.

Het gaat dan niet meer zozeer om de beschrijving van het gebeuren zelf, maar om de betekenis ervan voor de discipelen en voor ons.

En dan kom ik terecht bij het evangelie van Johannes.

Overigens komt de hemelvaart van Jezus ook ter sprake in Marcus, Lukas, en Handelingen.

De manier waarop Johannes het verwoordt spreekt me heel erg aan.

In Johannes 1 staat: *'In den beginne was het woord, en het woord was bij God en het woord was God'*.

Voor het gemak lees ik in plaats van het 'Woord': *'het Verhaal van God'*.

'In het woord was leven' staat er, oftewel *'het verhaal van het leven zoals God dat heeft bedoeld'*.

Het Woord, het verhaal van God, is zichtbaar en tastbaar geworden, en verder ingevuld door Jezus: *'Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond'*.

Even verder lezen we in Joh. 1: 38, dat 2 leerlingen van Johannes de Doper vragen aan hem: *'waar logeert u?'* En Jezus antwoordt: *'kom maar mee, dan kun je het zien.'*

Nu moet je wel weten, dat in de verhalen van Johannes vaak iets van een dubbele bodem zit. Hij zegt iets, maar tegelijk zegt hij ook iets meer.

De betekenis is vaak zowel letterlijk (in welk huis logeert hij), als ook figuurlijk: *'kom maar met me mee, dan kun je zien, waar mijn verblijf is.'*

Oftewel: kijk en zie hoe het verhaal van God bedoeld is. Kijk en zie en hoor wat ik laat zien en horen. Een leven van liefde, in het zien van de ander, dwars door de buitenkant heen, met ontferming bewogen.

Om dat verhaal gaat het in het leven, zoals God dat bedoeld heeft. Zo kom je als mens ook tot leven.

Dat is niet het verhaal van overleven: *'ikke eerst'*, of het verhaal van de economie, hoe kan ik er beter van worden, of het verhaal van de sterkste,

Maar het verhaal van samen, van liefde die zichzelf niet zoekt, en ontdekt dat alles in het leven meedoet: inclusief gebrokenheid, zwakte, ziekte, zonde, en zelfs de dood.

Kort samengevat, wat er vervolgens gebeurt is dat de discipelen door dat verhaal worden aangesproken: ze volgen hem.

Ze koppelen het verhaal van God aan de persoon van Jezus, op grond van wat hij laat zien en horen: dan gaat het over de Messias, het Koningschap, en dus ook verering.

In Johannes (de bovengenoemde gedeelten), zegt Jezus: *'Ik ga weer naar mijn Vader.'*

Werkelijk het is goed voor jullie, dat ik ga.'

Eigenlijk zegt hij dan:

'Ik ga weg, en dat is ook beter voor de werkelijkheid van het verhaal van God.

Het gaat namelijk niet om mij maar om mijn Vader: Het gaat om het Verhaal van God, dat in mij zichtbaar is geworden.

Ik wil niet vereerd worden.

Ik wil niet, dat jullie bij mij blijven steken.

Ik ben (overigens niet: 'alleen maar') een opstapje naar het Verhaal van God.

Ik heb dat verhaal laten zien.

En niet als een verhaal naar jullie toegebracht, van buiten jullie zelf, maar als een verhaal, dat ook in jullie zelf tot leven kan komen.

En ook als een spiegel kan functioneren, een spiegel voor je leven:

Ben je bezig met je eigen overleving, met economievragen?

Of zie je de ander die op je weg gekomen is?

En kom je via de ander ook terecht bij de vragen over jezelf en de diepte van het leven?

Ik moet weggaan, anders gaan jullie met mij aan de haal!'

En.... Laten we wel wezen, dat is ook gebeurd: de hele kerkgeschiedenis staat er bol van.

Jezus zegt:

'Je zult mij weer zien en ervaren, als het verhaal van God in jullie eigen leven zichtbaar wordt: daar waar liefde woont.

In de hand, de knuffel, in de aandacht en het zien, in de lach en misschien meer nog in de traan.

Niet in de economie of in het overlevingsverhaal, maar in de ogen van een kwetsbaar mens. Waarin je ook jezelf kunt zien.'

De ontdekking mag er dan ook zijn, dat je niet volmaakt hoeft te zijn om kind van God te zijn.

Het zit hem ook niet in het leren, met een gedragslijstje, vaardigheden, competenties en cijferlijstjes. Alsof je zou kunnen leren om kind van God te zijn.

Het zit hem niet in het leren, in het hoofd, maar in het ontdekken van het hart (een andere vorm van leren, door het leven zelf), in wie je ten diepste bent.

Dat kunnen we ook voor elkaar betekenen:

Afstand en nabijheid.

Anders zijn... en toch te ervaren van dichtbij.

Dat past wel bij de uitspraak van Jezus: *'mijn koninkrijk is niet van deze wereld, (vaak opgevat als later, na deze wereld) maar kan wel zichtbaar worden in deze wereld.'*

Heel nabij, wanneer je aangeraakt wordt, wanneer je elkaar in de ogen durft te kijken.

Hemelvaart betekent, dat je niet een beeld of een monument kunt maken van Jezus op dat moment. Om Jezus in verering vast te houden. Ook niet om Hem in dogma's vast te leggen.

En dan de vraag: 'waar is Hij te vinden?'

Antwoord: Daar waar liefde woont.

Ubi caritas et amor, ubi caritas deus ibi est.

Daar waar aandacht is en liefde, daar is God.

Amen.